

UZASADNIENIE

A. K. działając w imieniu swoich małoletnich dzieci M. S. (1) i A. S. domagała się zasądzenia od pozwanego M. S. (2) alimentów w łącznej kwocie 1000 zł na oboje małoletnich płatnych do 20 dnia każdego miesiąca oraz zasądzenia kosztów procesu.

W uzasadnieniu wskazała, że pozwany jest ojcem małoletniego M. i A. S. a od czasu rozstania z pozwanym w dniu 20 stycznia 2017 roku cały ciężar wychowania i utrzymania małoletniej spoczywa wyłącznie na matce i nie jest w stanie ponieść samodzielnie wszystkich kosztów związanych z utrzymaniem synów. Pozwany natomiast od dnia jej wyprowadzki z dziećmi przekazał jedynie kwotę 500 zł na rzecz małoletnich.

W odpowiedzi na pozew pozwany uznał powództwo do kwoty 500 zł. Podniósł, że nie jest w stanie płacić alimentów w żądanej wysokości ponieważ jego możliwości finansowe na to nie pozwalają. Ponadto zarzucił, że pozwana nie wykazała kosztów utrzymania małoletnich na poziomie alimentów żądanych w pozwie, a koszty wynajmowanego przez nią mieszkania są zawyżone i można znaleźć na rynku lokalnym korzystniejsze oferty.

Na terminie pierwszej rozprawy w dniu 6 kwietnia 2017 roku Przewodnicząca nakłaniała strony do zawarcia ugody.

W toku postępowania strony doszły do porozumienia i zawarły ugodę na mocy której pozwany M. S. (2) zobowiązał się dołożenia na rzecz małoletnich A. S. i M. S. (1) alimentów w kwocie po 320 zł miesięcznie, łącznie 640 zł miesięcznie płatnych do rąk powódki A. K. do 20 dnia każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami na wypadek opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat poczynając od dnia 1 kwietnia 2017 roku.

Po odczytaniu ugody strony własnoręcznymi podpisami potwierdziły jej treść, oświadczając, że wyrażają zgodę na warunki zawartej ugody (vide: protokół rozprawy z 6 kwietnia 2017 roku k. 53-54).

Sąd zważył, co następuje:

Stosownie do treści art. 223 § 1 k.p.c. Przewodniczący powinien we właściwej chwili skłaniać strony do pojednania, zwłaszcza na pierwszym posiedzeniu, po wstępnym wyjaśnieniu stanowiska stron. Osnowę ugody zawartej przed sądem wciąga się do protokołu rozprawy albo zamieszcza w odrębnym dokumencie stanowiącym część protokołu i stwierdza podpisami stron.

Ugoda sądowa ma dwoisty charakter, łączący elementy materialnoprawne i procesowe. Jest czynnością procesową dokonaną w formie przewidzianej prawem procesowym, które wiąże z tą czynnością zamierzony przez strony skutek w postaci wyłączenia dalszego postępowania sądowego co do istoty sporu i umorzenia postępowania (art. 223 k.p.c. w zw. z art. 203 § 4 k.p.c. i art. 355 § 1 k.p.c.). Jednocześnie zawarte w treści ugody porozumienie co do istniejącego między stronami stosunku prawnego ma charakter zgodnego oświadczenia woli, a więc czynności prawnej zmierzającej do wywołania skutków w dziedzinie prawa materialnego. W tym zakresie zawarte przed sądem porozumienie jest ugoda w rozumieniu art. 917 k.c. (zob. uzasadnienie postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 14 czerwca 2005 r., sygn. akt V CK 691/04, LEX nr 177225).

Ugoda może być uznana przez Sąd za niedopuszczalną tylko wtedy, gdy okoliczności sprawy wskazują, że jest sprzeczna z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa (art. 203 § 4 k.p.c.).

Przedstawicielka ustawowa małoletnich wyraziła zgodę na zawarcie ugody na kwotę alimentów w wysokości po 320 zł miesięcznie na każdego z małoletnich, do czego zobowiązał się pozwany, również wyrażając zgodę na warunki ugody. Po odczytaniu ugody strony potwierdziły jej treść własnoręcznymi podpisami i nie zgłaszały żadnych zastrzeżeń.

W ocenie Sądu zawarta w niniejszej sprawie ugoda nie jest sprzeczna z prawem ani nie zmierza do obejścia prawa. Kwota ustalonych alimentów w nie prowadzi też niezgodnego z zasadami współżycia społecznego pokrzywdzenia małoletnich powodów.

Mając powyższe na uwadze Sąd na podstawie art. 355 § 1 w zw. z art. 203 § 4 k.p.c. umorzył postępowanie w sprawie (punkt I postanowienia).

W punkcie II postanowienia odstąpiono od obciążania pozwanego kosztami postępowania.